

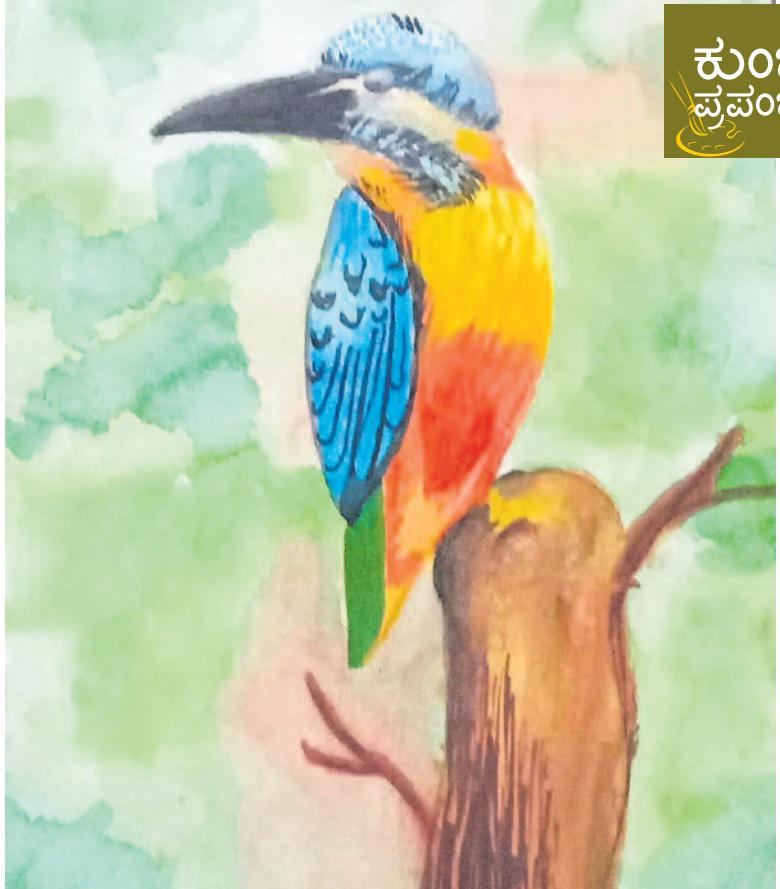
ಹೇಳಿದನು. ಗೋಟಿ ‘ಗಿಲಿ ಗಿಲಿ’ ಎಂದನು. ಹಿಮಾ ‘ಫ್ಲಾ ಬೆಂಡ್ ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ’ ಎಂದಳು. ರಾಜು ‘ಚೆಂಡ್ ಮುಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆ’ ಎಂದನು. ಹೀಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಮ್ಯಾಚೆ ಪದ ಬಳಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮರದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಸುಸ್ತುದ ಮಕ್ಕಳು ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು. ಪುಟ್ಟ ಮತ್ತೆ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ‘ದಯವಿಟ್ಟು ಶ್ರೀತಿಯ ಮರ ಬಾಗಿಲು ತೆಗಿ’ ಎಂದನು. ಆಗ ಮರದ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲೊಂದು ತೆರೆಯತು. ಮರವು ‘ಪುಟ್ಟ, ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮ್ಯಾಚೆ ಪದವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳು’ ಎಂದಿತು. ಪುಟ್ಟ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸೇರಿತರೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಕಾಂಡದ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲಿನ ನಂತರ, ಸಣ್ಣ ಬಾಗಿಲೊಂದು ತೆರೆಯತು. ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ರುಗಮಿಸುವ ಬೆಳಕು, ನಕ್ಕತ್ತಗಳ ಸರಮಾಲೆ, ಚಂಡ್ರ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದುದ್ದನ್ನು ಕಂಡರು. ಚಾಕೊಲೇಟ್, ಬಲಣ್ಣ, ಆಟಕೆಗಳು ವಿಧ ವಿಧವಾದ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇದ್ದವು. ಆಗ ಮರ ‘ಮಕ್ಕಳೇ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೇಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದಿತು.

ಮಕ್ಕಳು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಡಾಕೊಲೇಟ್, ಆಟದ ಸಾಮಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಖಿಸಿವಟ್ಟರು. ಅವರು ಮರದ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹಾಡು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಹುಣಿದಾದಿದರು. ಸಂಚೆ ಅಯಿತು. ಮಕ್ಕಳು ನುನ್ನೆಗೆ ಹೊರಡಲು ಶಿಧರಾದರು. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೇಲ್ಲ ಕೊಡಿದ ಮರಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೊರ ಬಂದರು. ಮರದ ಚೆಕ್ಕ ಬಾಗಿಲು ಹಾಗೂ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲು ಮತ್ತೆ ಮುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಮರ ‘ಮಕ್ಕಳೇ ನೀವು ಕೇಳಿದನ್ನೇಲ್ಲ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೇ. ಆದರೆ, ನನ್ನದೊಂದು ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದಿತು. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ‘ಹಂ ಆಗಲಿ ಶ್ರೀಯ ಮರ’ ಎಂದರು.

‘ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾವು ನೀವು ಕೇಳಿದನ್ನೇಲ್ಲ ಕೊಡುತ್ತೇಂದೆ. ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಅನಗತ್ಯ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಅನಗತ್ಯ ಎಲೆ, ಹಾವು ಹಣ್ಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಡಿ. ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ’ ಎಂದಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ ತಮ್ಮ ತಟ್ಟಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ‘ಆಗಲಿ ಶ್ರೀಯ ಮರ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಈ ತರಹದ ತಪ್ಪ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ’ ಎಂದು ಹೊರಟಿರು.

ವಿಹಾ

5ನೇ ತರಗತಿ
ಪ್ರೋದಾರ್ ಇಂಟರ್ನಾಷನಲ್
ಸ್ಕೂಲ್, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

ತುಳಸಿ

6ನೇ ತರಗತಿ
ಶ್ರೀ ಹುಮಾರನ್ ಚಿಲ್ಡ್ಸ್ ಹೋಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು

